

den principalt er den, paa hvem Familiens Forsørgelse hviler, og lægger Forsørgelsespligten i lige Grad paa begge Ægtefæller. Dette er en teoretisk Konstruktion, naar det faktiske Forhold er det, at Manden i al Almindelighed er den erhvervende.

Mindretallet kritiserer skarp Bestemmelsen om Øvrighedsindgreb i Forholdet mellem Ægtefæller, der lever sammen, de findes utilstedelige og kun skikkede til at vinke opløsende paa Ægteskabet. Lovforslaget gør sig paa dette Punkt skyldig i den Fejl at ville gøre en ofte foreliggende moralsk Pligt til en retlig Pligt og udstyre den muligen moralsk forurettede med Retsmidler til at gennemføre en saadan mulig foreliggende Ret, hvis Eksistens for øvrigt meget ofte vil unddrage sig en objektiv Erkendelse. Andre Bestemmelser i Lovforslaget stiler ligefrem paa at basere Ægtefællernes daglige Samliv paa et Forhold, der nærmest maa karakteriseres som et Kontraktforhold; Konsekvensen heraf vil endog kunne føre til, at samlevende Ægtefæller fører Proces om, hvorvidt den ene Ægtefælle har bidraget mere end rimeligt til den fælles Husholdning.

Lovforslagets Bestemmelse om Forældremyndigheden indeholder afgørende Brud med de hidtil gældende Retsregler og efter Mindretallets Opfattelse et skæbnesvangert Brud med de naturgivne Vilkaar for Ægteskabets Trivsel. Er, som dette Mindretal mener, enhver Øvrighedsafgørelse i Forholdet mellem samlevende Ægtefæller af det onde, gælder dette i fremtrædende Grad om en Afgørelse med Hensyn til Børnene — bortset selvfølgelig fra Tilfælde af Forsømmelse, Mishandling o. lign. Et Ægteskab, hvor et saadant Indgreb har fundet Sted, vil vanskelig kunne tænkes at blive bestaaende. Lovens Regler vil her, som paa de andre fremdragne Punkter, virke direkte ægteskabsopløsende.

Lovforslagets 2. Behandling i Folketinget.

Fru Elna Munch gennemgik Betænkningen, og Byfoged Ole Kirk anbefalede de af Venstre stillede Ændringsforslag.

Efter at Fru Malling Hauschultz i det store og hele havde givet Forslaget sin Tilslutning og udtalt sig som ovenfor anført i Uddraget af Betænkningen, førtes en meget langvarig Forhandling om Formen for Ægteskabets Indgaaelse.

Hr. Mølgaard-Nielsen fra Holstebro gjorde sig i Modsætning til Venstres øvrige Udvalgsmedlemmer til Talsmand for almindelig borgerlig Ægteskabsstiftelse og stillede i den Henseende et Ændringsforslag.

Borgmestre og Sogneraadsformænd som Ægteskabsstiftere.

Hr. Jensen-Sønderup var principielt Tilhænger af borgerlig Ægteskabsstiftelse og foreslog paa egne og sin Partifælle, Jacobsen-Rudmes, Vegne en Ændring, hvorefter Ægteforeningen i København skal indgaa hos Magistraten, i Byerne hos Borgmesteren, i Landkommuner hos Sogneraadsformændene. Borgmesteren har Ret til at beskikke sin fuldmægtig og Sogneraadene til at udpege en Stedfortræder. Ægteforeningen skal finde Sted i Raadhuset eller i Sogneraadsformandens Hjem. Naar Ægteforeningen er fuldbordet og Brudefolkene har underskrevet en Erklæring i „Ægteskabetsbogen“ om, at de vil ægte hinanden, udstedes en Udskrift af Erklæringen som retsgyldigt Bevis for Ægteskabets Indgaaelse. Derefter kan Ægtefolkene lade foretage kirkelig Vielse af deres Ægteforening ved en Præst, som de har kunnet formaa dertil.

Lysning skal paa Landet foregaa, hvor Bruden bor, i København hos Magistraten.

Hr. Jensen-Sønderups Forslag vilde have haft den Fordel, at man undgik at faa flere Tusinde nye Embedsmænd her i Landet, hvad Giftefogedinstitutionen vil medføre. Men Hr. Kl. Berntsen, Professor Oskar Andersen m. fl. mødte Forslaget med stærk Modstand og talte kraftigt for den fakultative Ordning; Resultatet blev, at Jensen-Sønderups Forslag omsider toges tilbage, dog med det Forbehold, at Planen senere skulde komme frem til fornyet Overvejelse.

Hr. Harboes haarde Døm over Ægteskabsforslaget.

Hr. Højesterets sagfører Harboe gentog sine kendte doktrinære Paastande om, at den nye Ægteskabslov vilde drive en Kile ind mellem Ægtefællerne og vinke ægteskabsopløsende.

Fru Hauschultz svarede sin Partifælle saaledes:

Hr. Harboes Tale var præget af hans Overbevisning om, at Manden er Skabningens Herre og Kvinden et nødvendigt Onde. Jeg haaber, det

gaar Hr. Harboe ved Afstemningen, som det gik Kong Valdemar, at den Herre kommer til, at ride alene.

(Forhandlingen varede i 2 Dage og sluttede med en meget

vidtløftig Afstemning.

Venstres og Konservatives Ændringsforslag om valgfri Ægteskabsstiftelse forkastedes med 61 St. mod 51.

Fru Munch tog de Radikales Forslag tilbage, og Hr. Mølgaard-Nielsen's Ændringsforslag om tvungen borgerlig Ægteforening vedtoges med 63 St. mod 46. Forslaget har følgende Ordlyd:

„Ægteforening indgaaes for Giftefogden ved, at Brudefolkene samtidig møder for Giftefogden og i 2 Vidners Nærværelse skriftlig erklærer, at de vil leve sammen som Ægtemand og Ægtehustru.“

Over den saaledes ændrede Paragraf angaaende Ægteskabsstiftelse foretoges Afstemning ved Navneopraab. 66 stemte for, 52 Nej og 22 var fraværende.

De 66 var Radikale og Socialdemokrater og Venstremændene Jacobsen-Rudme, Jensen-Sønderup, Mølgaard-Nielsen, Jensen-Broby og Nørhave.

Ændringsforslaget om at bibeholde den gældende Separationstid forkastedes med 56 St. mod 49. Ligeledes forkastedes Forslaget om at slette den Paragraf, der berettiger Forældre til at tilkalde Øvrigheden, hvis der opstaar Uenighed om Børnene.

Prøf. 44 tilsiger en Ægtefælle, der har brugt flere Udgifter til „Familiens passende Underhold“, end det „særlige Behov“ aabenbart nødvendiggør, Ret til at paalægge den anden Ægtefælle at betale et passende Beløb, som maa antages at svare til „det for meget erlagte“. Denne Paragraf vedtoges med kun 59 St. mod 57. (Venstre, Konservative og Lauritz Jensen).

Øvrigt forkastedes Mindretallets Ændringsforslag.

Afstemningen over de 129 Ændringsforslag, der i alt var stillet, varede i 2 Timer, fra Kl. 4 til Kl. 6. Der foretoges flere Gange Navneopraab, og undertiden herskede der fuldkommen Forvirring i Salen. Formanden læste forkert, og Medlemmerne stemte galt.

Hr. Pedersen-Nyskov drog et Lettelsens Suk, da han langt om længe kunde melde færdig og lade Lovforslaget gaa til 3. Behandling.